

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

ศาสนากับชาติล่อแหลมต่ออันตราย

ทางน้ำหนาวนี้ก็ดูเหมือนมีสำนักป่าอยู่หลายแห่งนะ ที่น้ำหนาว เพชรบูรณ์ มีสำนักวัดป่าอยู่หลายแห่ง ไปทางเขาใหญ่มีหรือไม่มีก็ไม่ทราบ (มีแต่พระธุดงค์ไปครับ) มีแต่พระธุดงค์ไปนะ ส่วนน้ำหนาวมี สำนักป่าของพระกรรมฐานมีหลายแห่ง เท่าที่ทราบก็คือที่ที่เราซื้อไว้นั้นแหละ เราซื้อไว้ ๒,๕๐๐ ไร่ พระท่านตั้งสำนักอยู่ตามนั้น ที่ซื้อไว้ก็เพื่อเป็นสำนักบำเพ็ญธรรมเป็นวัดเป็นวา และเป็นต้นน้ำลำธาร คือแม่น้ำเลยออกไปจากนั้น เราซื้อครอบไว้ทั้งหมดต้นน้ำ แม่น้ำเลยออกไปจากนั้น เราฟังไปตอนโครงการช่วยชาติไปเทศน์ที่นั่น ไปพักอยู่ที่วัดท่านชิต สำนักเหล่านั้นเราเคยไปแล้ว ไปคราวนี้ไปเทศน์โดยเฉพาะ ไปพักไปเทศน์แล้วก็กลับออกมา มีหลายสำนัก เดียวนี้ฟื้นขึ้นมาเป็นดงธรรมชาติ อย่างน้อย ๑๕ ปีมันที่เราซื้อไว้ เวลา ๑๕ ปีต้นไม้ขึ้นสูงมากนะ อย่างที่เราไปคราวที่แล้วนี้ ป่าธรรมชาติขึ้นเยอะ แต่ก่อนถูกทำลาย เวลานี้เป็นป่าขึ้น เป็นป่าธรรมชาติเช่นอย่างนี้ละ

อย่างวัดป่าบ้านตาดเราเนี่ย ใครเคยรู้เมื่อไรว่าแต่ก่อนเป็นสวนเป็นไร่เขา ไม่ได้มีต้นไม้ นะ ป่าราบๆ เรียบๆ ป่าเบญจมาศอะไรเต็มไปหมดในดงนี้ พอเรามาสสร้างวัดเป็น ๔๗-๔๘ ปีก็ดูเอาต้นไม้ เกิดใหม่ทั้งนั้นนะเนี่ย แต่ก่อนไม่มีต้นไม้ เป็นไร่เป็นสวนเขาไปหมด พอเราเข้ามาอยู่ที่นี้ต้นไม้เหล่านี้ก็.. แต่ก่อนจริงๆ เป็นดงแล้วเขามาทำอะไรทำสวน ทำไม่หยุดไม่ถอยมันก็เลยเป็นสวนเป็นไร่อยู่ตลอดมา พอเราเข้ามาสร้างวัดที่นี่ มันก็กลายเป็นดงเดิมขึ้นมา เหล่านี้เป็นดงทั้งนั้นแต่ก่อน เดียวนี้กลับมาเป็นดงแล้ว ใครไม่ทราบนะว่าแต่ก่อนเป็นยังไง แต่ก่อนเป็นไร่เป็นสวน เดียวนี้เป็นดงหมดเลย กระจอกเที่ยวหากันไม่ได้ มีกระจอกอยู่แถวนี้ อยู่ทางโน้นบ้างสองสามตัวกระจอกอยู่ในวัด พอต้นไม้ขึ้นกระจอกก็ไปหากันได้ แต่ก่อนไปหากันไม่ได้ มันเป็นพุ่มอยู่อย่างนี้เตี้ยๆ เดินไปก็เห็นกันหมด กระจอกไปหากันไม่ได้ อยู่ทางนี้บ้าง อยู่ทางโน้นบ้าง ที่เป็นป่าอยู่ทางโน้นทางนี้ นอกนั้นไปหากันไม่ได้ มันราบเรียบไปหมด เป็นสวนเป็นไร่ไปหมด

เดี๋ยวนี้เป็นยังไง กระจอกเต็มป่าเต็มดง ที่ดงเก่าแก่ที่เห็นต้นยางอยู่นั้น มีหย่อมเดี่ยวนะ มีหย่อมเล็กๆ อยู่เนี่ย กระจอกก็อยู่ที่นั่น หย่อมนี้ติดไปกับดงชั้นภูเขา ทางโน้นก็เป็นไร่เป็นสวนหมดแล้ว ที่นี้กระจอกที่อยู่ในนี้มันไปไม่ได้ เขาถางไร่ถางสวนหมดมันก็เลย

อยู่นี้ มีกระรอกดูเหมือน ๓ ตัวมั้งที่แรก ไปหากันไม่ได้ อยู่ที่นี่และอยู่ที่โน้น เดียวนี้มีทั่วไปหมดแล้ว

เดี๋ยวนี้ธรรมไม่มี ความสงบไม่มี โลกจึงเต็มไปด้วยความเดือดร้อนเต็มไปหมด นี่ละกิเลสเข้าไปตรงไหนจะเป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้ไปเรื่อย ๆ ถ้ามีธรรมที่ไหนก็เย็น ๆ ทางเขาใหญ่ดูว่าไม่มีวัดนะ มีวัดเราก็วิตกเหมือนกัน ถ้ามีวัดแล้วพระโกโรโกโสเข้าไปอยู่ที่นั่นก็จะทำให้เสียหายหมด ถ้ามีพระปฏิบัติจริง ๆ อยู่ดีทั้งนั้นแหละ ถ้าท่านปฏิบัติมุ่งอรรถมุ่งธรรมจริง ๆ พระเหล่านี้ไปอยู่ที่ไหนเย็นหมด สะดวกสบายหมด ต้นไม้ท่านก็ไม่ได้ทำลาย ท่านอาศัยร่มไม้อยู่เท่านั้น ท่านจะไปหาปลูกหาสร้างอะไร อยู่ๆกระต๊อบกระแต็บเท่านั้นพอสบาย แต่เขาใหญ่นี้ดูไม่มีวัดเลย ไม่ปรากฏ เราก็วิตกเหมือนกันคนมาก ๆ ไม่ได้ทำบุญให้ทานสมกับเป็นชาวพุทธเลย พระที่เข้าไปชั่วคราวก็มีเล็กน้อย ไปไม่กี่คืน ผ่านไปพักอยู่ที่นั่นบ้าง

เขาก็ดีนะ เขามาทำบุญให้ทานดี ทีนี้พระที่ตั้งใจปฏิบัติจริง ๆ ท่านก็ผ่านไปผ่านมาเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนสำนักที่จะปฏิบัติจริง ๆ ไม่มีในเขาใหญ่ ดูว่าไม่มีเลย แห้งแล้ง มีแต่ประชาชนไม่มีวัด ไม่ชุ่มเย็นภายในใจนะ ทีไหนมีวัดปฏิบัติธรรม ที่นั่นชุ่มเย็น ทางห้วยขาแข้งมีวัดอยู่หรือเปล่าไม่รู้ น่าจะไม่มีนะ ในป่าอย่างนั้นถ้ามีวัดอยู่สักแห่งสองแห่งก็ดีสำหรับพวกที่รักษาป่าจะได้ทำบุญให้ทาน จิตใจชุ่มชื้นเบิกบานด้วยศีลด้วยธรรมก็ดี ธรรมไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ เป็นเรื่องใหญ่โตมากทีเดียว แต่เวลานี้ถูกเหยียบย่ำทำลายจนแหลก แม้แต่ในบ้านในเมืองเราที่มีวัดเต็มไปหมด มันก็กลายเป็นส้วมเป็นถ่านไปหมดแล้วเวลานี้วัดเป็นวัดได้เมื่อไร กลายเป็นส้วมเป็นถ่าน พระก็เป็นมูลเป็นคูอยู่ในส้วมในถ่านนั้นเสียไม่เป็นพระให้ เพราะไม่ปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยจะเรียกว่าพระได้อย่างไร

หัวโล้นใครโกนเขาก็ได้ไม่เห็นยากอะไร ผ้าเหลืองอยู่ตลาดตลาดเลอดอยากที่ไหนเอามาห่มจนเผาตัวแหลกเลยก็ได้ผ้าไม่อด สำคัญอยู่ที่ศีลธรรมภายในกายวาจาใจเท่านั้น ถ้าไม่มีศีลธรรมหาความร่มเย็นไม่ได้ เราพูดเสียเราจนจะตายจึงพูดออกมาเรื่อยๆ สำหรับเราเองไม่มีเลยเรื่องทุกข์ มีแต่ความสง่างามภายในใจตลอด เป็นนิพพานเที่ยงอยู่ในนี้ตลอดเลย เราพูดจริงๆ เราจนจะตายแล้ว นี่ผลแห่งการปฏิบัติธรรม ตะเกียกตะกาย ล้มลุกคลุกคลานมา น้ำตาร่วงบนภูเขาก็ได้พูดให้ฟังหมดแล้ว บิกบินไม่หยุดไม่ถอย สุดท้ายสิ่งที่เป็นพื้นเป็นไฟนั้นก็ค่อยสงบลง ๆ ธรรมก็ก้าวขึ้น ๆ เป็นความสงบเย็น จนกลายเป็นความอัศจรรย์ขึ้นในใจของตัวเอง ถึงอุทานภายในใจดังที่เคยพูดให้ฟังแล้ว

เดินจงกรมอยู่ตอนเช้ามีด จิตใจนี้สว่างจ้าไปหมดเลย จนอดอัศจรรย์ใจของไม่ได้ โอ้โฮ จิตเรานี้ทำไมถึงได้อัศจรรย์ ถึงสว่างไสวเอนักหนาน้ำ ดูซินะ ขนาดได้อุทานเจ้าของ ความอัศจรรย์ในหัวใจที่มันจ้ำครอบไปหมดเลย ทั้ง ๆ ที่ตอนนั้นก็ยังไม่ได้สิ้นกิเลส พุดตรง ๆ อย่างนี้แหละ แต่เป็นธรรมที่ละเอียดเข้าขั้นจะสูงสุดแล้ว เพราะฉะนั้นจึงแสดงความสว่างขึ้นมาให้เห็นจนเจ้าของอัศจรรย์ แล้วที่นี้พระธรรมที่มีอยู่ภายในใจท่านกลัวเราจะติด กลัวเราจะหลงธรรมอัศจรรย์อันนี้ นี่เป็นเงาของอวิชชา ให้เข้าใจเสียนะ ขนาดนี้ละ อวิชชา ทำให้ลืมนิ้ว สว่างจ้า นี่ละอวิชชา อวิชชาแท้เป็นอย่างนี้ ให้ท่านทั้งหลายจำเอา

เราวาดภาพกันก็ว่าอวิชชานี้เป็นเส้นโค้งเสียดาว เป็นยักษ์เป็นผี ไม่ได้เป็นนะ เวลาเข้าถึงจริง ๆ หลงเลยทีหวนนะ อวิชชากลายเป็นของอัศจรรย์ขึ้นมาภายในใจ อยู่ที่ไหนสว่างจ้า ๆ เครื่องหลอกอยู่ใต้อวิชชายังไม่แสดงเต็มที่ อวิชชาออก เพราะที่ไหนไม่มีเหลือ เหลือตั้งแต่กษัตริย์ อวิชชาปุจฉา เกิดความอัศจรรย์ ที่นี้ธรรมท่านก็กลัวจะติดตรงนี้ ท่านก็สอนขึ้นมาเป็นคำ ๆ ภายในใจว่า ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน นั่นแหละคือตัวภพ จุดก็คือจุดผู้สว่างไสว ต่อมกับจุดเป็นไวพจน์ใช้แทนกันได้ มันเป็นความสว่างไสวจ้ำอยู่ภายในใจ มันก็หลง ที่นี้ธรรมท่านเตือนกลัวจะหลงอันนี้ เตือนอย่างที่ว่า แทนที่จะรู้ตัวกลับหลงอีก ングไปอีก เอ้ มันจุดต่อมที่ไหนน้ำ ก็จุดอันนั้นเอง

เพราะฉะนั้นจึงต้องระลึกถึงพ่อแม่ครูจารย์มั่น ถ้าไปกราบเรียนท่านเวลาเช่นนั้น ท่านจะผางขึ้นมาทันที ก็นั่นแล้วจุดที่สว่างไสว ต่อมตรงนั้น จุดตรงนั้น คือจุดอวิชชา เท่านั้นแหละจิตมันจะพรากจากกันปิ้ง ขาดสะบันไปเลยทันที แต่นี้ก็แบกไปตั้งแต่อยู่วัด ดอยธรรมเจดีย์ไปถ้าผาดัก ไปคนเดียวทั้งนั้นแหละเราไม่ไปกับใคร จนกระทั่งกลับมาวัด ดอยธรรมเจดีย์อีก เดือน ๓ ออกจากนี้ไป เดือน ๖ กลับมา ๓ เดือน แบกอันสว่างไสวไปนี้ กลับมา มาปลงกันที่นั่น มาปลงกันที่เก่าที่แสดงความอัศจรรย์ขึ้นมา เวลามาปลงก็มาปลงที่นั่น ที่นี้ความสว่างไสวกับความอัศจรรย์มันกลายเป็นกองขี้ควายไปนะ

พออันนี้ขาดสะบันลงไปอันนั้นจ้ำขึ้นมา ที่นี้มองอันนี้แล้วมันกลายเป็นกองขี้ควายไปได้นะ ที่เราว่าอัศจรรย์ ๆ อันนั้นขนาดไหนฟังซิ ถึงได้มาตำหนิอันนี้เป็นกองขี้ควายได้ ทั้ง ๆ ที่แต่ก่อนเราเห็นว่าเป็นของอัศจรรย์ นี่ละอวิชชาเป็นอย่างนั้น พออันนี้ขาดสะบันลงไป จ้าที่เป็นจุดเป็นต่อมนี้หมดโดยสิ้นเชิง จ้าอันนั้นไม่ใช่จ้าอันนี้ จ้าพุดไม่ได้ จ้าอัศจรรย์ เกินคาดเกินหมาย ถึงได้มาตำหนิความอัศจรรย์ที่ว่านี้เป็นเหมือนกองขี้ควาย ขนาดนั้นนะ เป็นในหัวใจดวงนี้เอง ดวงที่ว่าอัศจรรย์ แล้วมาตำหนิก็ดวงนี้เอง เวลาเปิดขึ้นมาเต็ม เหนียว คราวนี้เต็มทีแหละ ไม่มีอะไรเหลือเลย พอจ้ำขึ้นมาเท่านั้น ความสว่างไสวที่เราว่า

อัครรรย์นี้กลายเป็นกองขี้ควายไปแล้ว ความสว่างอันนั้นพูดไม่ได้เลย นั่นละที่มาตำหนิอันนี้ได้ สูงกว่ากันขนาดนั้น

พระพุทธเจ้าก็ดี พระสาวกอรหัตตอรหันต์ทั้งหลายก็ดี เราก็ดู ว่างั้นเลย สอนโลกที่เป็นกองทุกข์ทั้งหลายนี้ด้วยความไม่มีทุกข์ภายในพระทัย ภายในใจท่านทุกๆ องค์ ไม่มีทุกข์ มีแต่ความอัครรรย์เลิศเลอภายในใจไปสอนโลก พระพุทธเจ้าก็ดี สาวกก็ดี ใจดวงนี้มันก็เป็นอย่างนั้น มันจ้ำอยู่ตลอดเวลา ไม่เคยมีทุกข์ สอนโลกนี้จะพูดหนักพูดเบา พูดแฉ่งไหนๆ เป็นกิริยาของสมมุติออกมาต้อนรับโลกสมมุติสภปรนนี้เท่านั้นเอง ธรรมชาติมันพอถอยบั้นี้หมดเลย ไม่มีอะไรเหลือ โลกสมมุติทั้งมวลสามแดนโลกธาตุ หมดจากจิตโดยสิ้นเชิง กิริยาอันนี้ออกไปรับโลกสมมุติเฉยๆ ที่แสดงนั้นแสดงนี้ สอนนั้นสอนนี้อย่างสอนทุกวัน เป็นเรื่องของสมมุติ ของกิริยาที่ออกต้อนรับสมมุติทั้งหลายเท่านั้นเอง พอหัดตัวบั้นี้เดียว พอหยุดกิริยานั้นแล้ว จิตนี้เป็น สุธมฺมุต โลก ว่างั้นตลอดเวลาไปเลย นั่นละจิตอันนั้นแหละที่ว่าจิตไม่มีทุกข์ ท่านสอนโลกไม่มีทุกข์ โลกเป็นกองทุกข์ ท่านสอนด้วยความไม่มีทุกข์ พระพุทธเจ้า พระอรหัตท่าน

เราจนจะตายแล้วเปิดให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายฟัง ว่าเราไม่มีทุกข์ในการสอนโลกทุกอย่างไม่มีเลยขึ้นชื่อว่าสมมุติภายในจิตใจไม่มี เป็นกิริยาที่ออกใช้ตามสมมุติที่มีอยู่นี้เท่านั้นเอง นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้าอัครรรย์อย่างนั้นแหละ ให้ท่านทั้งหลายนำไปปฏิบัติ เกาะให้ติดนะ ธรรมอันนี้แหละจะพาฝากเป็นฝากตายได้คือธรรม นอกนั้นฝากไม่ได้ โลกที่ติดดินกันทั่วโลกดินแดนมีแต่เหมือนกันกับสัตว์ตักน้ำในมหาสมุทรทะเลหลวง มองไปที่ไหนก็ป้อมแป้มๆ อยู่ในมหาสมุทร หาฝั่งหาแดนที่จะเกาะจะยึดไม่มีเลย แล้วเป็นยังงี้สัตว์ประเภทนี้ รอเวลาที่จะตายนี้เท่านั้น ดิ้นเพื่อบรรเทาความตายแล้วก็ตาย จมอยู่อย่างนั้นหาฝั่งหาแดนไม่ได้ โลกสมมุติที่ไม่มีธรรมเป็นอย่างนั้นแหละ ดูเอาชัดๆ วาดภาพดูเอาก็ได้ เหมือนสัตว์ตักน้ำในมหาสมุทร ไปเต็มอยู่อย่างนั้นละ หากป้อมแป้มๆ ไม่มีที่เกาะที่ยึดเลย

ที่นี้ผู้มีธรรมถึงจะอยู่ในน้ำมหาสมุทรก็มีที่เกาะที่ยึด เช่น มีเรือมีอะไร อยู่ในท่ามกลางมหาสมุทรก็มีเกาะที่ปักอยู่ในท่ามกลางมหาสมุทร มีเรือ อาศัยอยู่ในท่ามกลางมหาสมุทร ผิดกันกับคนที่ไม่มีแต่ว่ายน้ำป้อมแป้มๆ อยู่มากที่เดียว นี่ละผู้มีธรรมในใจเหมือนคนมีเกาะมีตอมมีที่ยึดอยู่ในท่ามกลางมหาสมุทร จากนั้นก็พ้นไปได้เลย ถ้าไม่มีธรรมแล้วไม่มีที่ยึด โลกนี้จึงร้อนเป็นไฟเป็นไฟทั่วดินแดน เราอย่าไปเข้าใจนะว่าที่ไหนเจริญๆ โลกอันนี้ ให้ดูสัตว์ตักน้ำในมหาสมุทรก็แล้วกัน สัตว์ตักน้ำในมหาสมุทรว่ายน้ำป้อมแป้มๆ เป็นสุขไหม แล้วมีที่เกาะที่ยึดที่ไหนไหม นี่ละสัตว์โลกที่ป้อมแป้มๆ ในมหา

สมมุติ มหานิยมก็แบบเดียวกัน ไม่มีที่เกาะที่ยึดเลยอยู่อย่างนั้น แล้วก็ตายแล้วเกิด เกิด แล้วตายอยู่ในท่ามกลางมหาสมุทรนี้แหละ เกิดตายอยู่ในท่ามกลางมหาสมุทร วายป้อม แป้ม ๆ อยู่ถ้าไม่มีธรรม

เพราะฉะนั้นให้พยายามหาธรรมเข้าสู่ใจ จะมีเกาะมีดอนเป็นที่ยึดที่เกาะ โลกนี้เรา อย่าไปหมายว่าที่ไหนเจริญ ที่ไหนมีความสุข เหมือนกันหมด เหมือนนักโทษในเรือนจำ สูง ต่ำขนาดไหนก็คือนักโทษด้วยกัน หรือสัตว์ตกน้ำในมหาสมุทรเหมือนกันนั้นแหละไม่ผิด กันเลย เราอย่าไปหาขาด ให้ดูเกาะดูที่ยึดตรงที่หัวใจด้วยความมีธรรม ถ้ามีธรรมแล้วมีที่ยึดที่เกาะ ถ้าไม่มีแล้วไม่มี ใครจะเก่งขนาดไหนก็มีแต่ความสำคัญหลอกกันไปตามอำนาจ ของกิเลสเท่านั้นเอง ไม่มีที่จะสมมักสมหมายได้ จงให้พากันตั้งอกตั้งใจนะ โลกนี้กำลังร้อน ตีตื้นกันอยู่ตลอดเวลา นี่เราอยู่ในท่ามกลางโลก เราสอนอย่างที่เราสอนอยู่นี้แหละ เราไม่มีอะไรกับโลกเหล่านี้เราหากสอน อย่างที่พูดเมื่อวานนี้ก็เหมือนกัน เพราะเห็นสัตว์มันกัดกัน มันแย่งมันชิงมันฉีกกันกัดกันอีกทีก็กรีกโครม มองไปแล้วเหมือนสัตว์ ก็เตือน ๆ บอก อย่างที่สอนเมื่อวานนี้

เราเองเราไม่มีอะไร ใครจะเอาเราไปฆ่าก็มีแต่ร่างกายเฉย ๆ ไปทุบไปฆ่า มันก็ เหมือนกับร่างกายของสัตว์โลกทั่ว ๆ ไป อันนี้เป็นสมมุติด้วยกัน ธรรมชาติอันนั้นไม่ได้เป็น อย่างนี้ ไม่ได้อยู่ในความเกิดความตาย เหนือหมดแล้ว อันนั้นละที่ตายใจได้เลย ไม่มีอดีต อนาคตที่จะคาดโน้นคาดนี้ ปัจจุบันเต็มปึงอยู่ด้วยความพออันเลิศเลอทั้งนั้น นี่ละการ ปฏิบัติธรรม ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศเลออย่างนี้ ให้พากันปฏิบัตินะ

วันนี้ก็พูดเท่านั้นแหละไม่พูดอะไรมากนัก ฝ่ายพระก็ให้ตั้งใจปฏิบัติ ตั้งใจให้เป็น พระสมบุรณ์แบบ ให้โลกเขาได้กราบไหว้บูชาเถอะ จะเป็นขวัญตาขวัญใจ ท่านบอกว่า สมณานนฺจ ทสฺสนํ เอตมฺมงฺคลมุตฺตมํ การเห็นสมณะผู้สงบกายวาจาใจจากบาปทั้งหลาย นั้น เป็นมงคลอันสูงสุด ท่านว่าอย่างนั้น สมณะท่านแยกออกไปเป็นสมณะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ สมณะที่ ๑ คือพระโสดา สมณะที่ ๒ สกิทา ที่ ๓ อนาคา ที่ ๔ อรหัตบุคคล นี้เรียกว่า สมณะ ไปพบท่านที่สงบกายวาจาใจด้วยธรรมเหล่านี้เป็นมงคลอันสูงสุด พระที่ตั้งใจปฏิบัติ ธรรม อยู่ที่ไหนเย็นหมด อยู่ในป่าในเขาก็กเย็น อยู่ในบ้านก็เย็นถ้าไม่มีศีลมีธรรมเสียอย่าง เดียวเรียกว่า เหมือนสัตว์ตกน้ำนั้นแหละ ตกน้ำมหาสมุทร ใ้เพศใ้หัวโล้นอย่าเอามา เทียบเลยไม่มีความหมายอะไร

มันมีความหมายอยู่กับธรรมในใจกายวาจານี้เท่านั้นเอง ถ้ามีธรรมอยู่ในใจไปที่ไหน สง่างาม ตัวเองก็คิดดูซิ ยืนรำพึงอยู่บนภูเขาวัดดอยธรรมเจดีย์เราลืมเมื่อไร ตั้งแต่เข้ามิต

เราลงมาเดินจงกรมตั้งแต่ตึกๆ จนเข้ามิดกำลังเริ่มสว่าง จิตใจนี้มันสว่างไสวเอาเสียจน โลกๆ ออกอุทาน นี่แหละอยู่ในเขามันก็เป็นอย่างนั้น เป็นอยู่ที่ใจนะ ไม่ได้เป็นอยู่กับต้นไม้ ใบหญ้าดินฟ้าอากาศที่ไหน มันเป็นอยู่กับใจ ทุกซึกก็เป็นอยู่กับใจ สุขก็เป็นอยู่กับใจ ให้พยายามบำรุงรักษาใจให้ดี เราจะมีความหมายขึ้นในใจของเรา นอกนั้นไม่มีความหมาย ดินเป็นดิน น้ำเป็นน้ำ ลมเป็นลม ไฟเป็นไฟอยู่อย่างนั้นแหละ ไม่มีความหมาย เขาก็ไม่รู้ ความหมายของเขาเอง เราหากไปให้ความหมาย เอาสุขเอาทุกข์กว้านเข้ามาเผาเราต่างหาก นะ ให้พิจารณาจิตใจดวงนี้ให้ดี ภาวนาให้ดี เอาละพอ ให้พร

ผู้กำกับ : กราบเรียนครับ ผู้อำนวยการสำนักงานพุทธศาสนาคนใหม่ ชื่อ นายแพทย์ จักรธรรม ธรรมศักดิ์ เป็นบุตรชายของท่านอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ อดีต ประธานองคมนตรี อายุ ๕๒ ปี จบแพทยศาสตรบัณฑิต รามธิบดี และจากประเทศ อังกฤษ ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งครั้งสุดท้ายคือผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข ตอนนี้อยู่เป็นผู้อำนวยการสำนักงานพุทธครับ

หลวงตา : พอใจถ้าเป็นคนนี้ เราค่อนข้างแน่ใจนะว่าแต่ก่อนเป็นผู้ พิพากษา มาเป็นผู้พิพากษาอยู่ที่อุดร แต่เราจำชื่อไม่ได้เสีย คือพ่อมาฝากให้เป็นลูกศิษย์ ของเรา มาเป็นผู้พิพากษาอยู่ที่นี้ แต่ก่อนพ่อก็เป็นผู้พิพากษาอยู่แล้ว ที่นี้ลูกไปเรียนวิชานี้ก็ มาเป็นผู้พิพากษาแล้วกลายเป็นหมอ ถ้าเป็นคนนี้นะ (อาจจะมีหลายคนนะครับหลวงตา) อาจจะมีหลายคนก็ได้นะ ยังไงก็ตามถ้าเป็นลูกท่านสัญญา ธรรมศักดิ์ เราแน่ใจเลย เพราะ ท่านสัญญา ธรรมศักดิ์ นี้เป็นลูกศิษย์นะ เป็นลูกศิษย์มานาน ที่นี้เวลาลูกมาเป็นผู้พิพากษา อยู่ที่นี้ก็พ่อพามาเลย มาฝากตัวเป็นลูกศิษย์วัดนี้ เป็นผู้พิพากษาอยู่ที่นี้ คนนี้เราก็ลืมชื่อ เสียแล้วว่ามาเป็นผอ.สำนักงานนี้จะเป็นคนนี้หรือคนไหนเท่านั้น แต่คนไหนก็ตามถ้าเป็น ลูกของท่านสัญญา ธรรมศักดิ์ เราพอใจ เอาละพอใจละที่นี้

ผู้กำกับ : เขามีคติประจำใจด้วยครับ ผอ.คนใหม่นี้ นะครับ เขาบอก “การจ้อราษฎร์บังหลวง เปรียบเสมือนน้ำเน่าเหม็น น่ารังเกียจ และน่าหลีกหนี ช่วยกัน สร้างสิ่งแวดล้อมที่โปร่งใน หอมหวานให้กับสังคมไทยเราเถิด”

หลวงตา : เราสาธุด้วยทันที นี้มีคติมาพร้อมแล้ว เราพอใจ เวลาเราไป กรุงเทพฯ พ่อเราไปบ้านพ่อ คือบ้านท่านสัญญา ธรรมศักดิ์ นิมนต์เราไปบ้าน เราไป แล้ว ให้ลูกมา อยู่แถวเดียวกัน มาเหมือนเด็ก แปลกอยู่นะ พ่อมาเห็นเรานี่ โอ้ย ออดอ้อน คลอเคลี่ยนะ เหมือนเด็ก ทำอย่างนี้ก็เป็น เป็นผู้ใหญ่ผู้โตมาหาเราแล้วเป็นเหมือนเด็กสามขวบ

มาอดอ้อนคลอเคลียอยู่ตามเรานี้แหละ เวลาเราไปเยี่ยมพ่อ เป็นอย่างนั้นนะ ไม่ใช่เด็กแต่มาเป็นอย่างนั้นกับเรา ด้วยความลงใจ สนุกใจมากทีเดียว

ผู้กำกับ : ได้คนดีมาสำนักงานพุทธาก็เป็นพุทธที่พึงพาอาศัยได้

หลวงตา : เออ พึงพาอาศัยได้ นี่ยังมีปัญหาอยู่กับไอ้อุดมนี่ละ อุดมที่จะเข้ามาเป็นที่ปรึกษา คือเป็นนิเวศียร์นิเวตรอนอยู่ในมหาเถรสมาคม ถูกขับไล่ออกจากสำนักพุทธศาสนาไปแล้ว ทีนี้เวลามันเกษียณแล้วมันจะแอบเข้ามาอยู่ในมหาเถรสมาคม นี่สะท้อนใจมากนะ นิเวศียร์นิเวตรอนนี้ออกไปนั้นเข้ามานี้อีกแล้วในมหาเถรสมาคม จึงต้องได้พิจารณามหาเถรสมาคมอีกทีหนึ่ง เราไม่เคยได้ไปวิพากษ์วิจารณ์มหาเถรสมาคม พอไอ้เข้ามาในมหาเถรสมาคมเราเป็นพระประเภทใด เป็นที่เคารพนับถือของสังฆมณฑลทั่วๆ ไป เหตุใดจึงต้องเอาคนประเภทที่สาปแช่งไปแล้วนั้นเข้ามาอยู่ ให้เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้วงการของพุทธศาสนา คือมหาเถรสมาคมนั้นแลได้ละ นี่ชี้ที่มันน่าคิด

เอามาทำไม เป็นภัยมหากภัย ใครเป็นคนเอามาผู้้นั้นก็ผิด ผู้เข้ามาผิด ผู้สั่งให้เข้ามาก็ผิด เอาตามหาดูใครเป็นคนสั่งเข้ามา ถ้าไม่ใช้มหาพิชฌมหาภัยด้วยกันจะสั่งกันเข้ามาอย่างนี้ไม่ได้ ย้อนไปหลังเลยว่านี่คือตัวมหาภัยผู้สั่งให้เข้ามา แล้วตัวมหาภัยก็เข้ามาที่นี้ด้วย สุดท้ายมหาเถรสมาคมก็กลายเป็นมหาภัยต่อสังฆมณฑล ตลอดพุทธบริษัททั่วๆ ไปด้วย นี่ละชัดเจนไหมที่นี้ พุดให้มันชัดเจนอย่างนี้ นี่จะต้องได้วินิจฉัยกันอีกทีหนึ่ง อย่างนี้ละมันสอดมันแทรกอยู่ทุกแห่งทุกหน พวกที่จะกลืนทั้งชาติ กลืนทั้งศาสนา ทั้งพระมหากษัตริย์ มันแทรกมันซึมไปทุกแห่ง หน้าที่ด้านที่สุดคือพวกนี้ พวกกลืนๆ กลืนไปเรื่อย ๆ เลย นี่เราว่าจะไม่พุดอะไรมันก็ได้พุดเสียบ้าง มันนำโมโห

เราวิตกวิจารณ์กับชาติไทยเรา อย่างที่พุดเมื่อวานนี้ ไม่ผิดนะถ้าลงได้ออกแล้ว (ลูกศิษย์ฟังทั้งวิทยุ ดูทั้งอินเทอร์เน็ตก็หันมาตามทีหลวงตาพุดนะครับ) ต้องหัน ไม่หันไม่ได้ จมเลย บอกให้ชัดเจนไม่หันไม่ได้ จม บอกอย่างนี้เลย มันแน่ขนาดนั้นนะ เราด้วยความเป็นห่วงจึงได้พุดอย่างนี้ เมื่อวานนี้เราลืมเมื่อไร ก็พุดเมื่อวานสดๆ ร้อนๆ เพราะเป็นห่วงใยทั้งชาติทั้งศาสนา ศาสนากำลังกลืนเข้ามาๆ เห็นไหมละ ตั้งให้เป็นสมเด็จสังฆราชอะแรดอะไรนี้ นี่จะเหยียบหัวพระทั่วสังฆมณฑล ขึ้นมาเมื่อไรเป็นเมื่อนั้น เพราะฉะนั้นทางวงกรรมฐานจึงแข็งแรงแย่งอยู่เลย เอ้ามาบอกอย่างนั้นเลยเข้าใจไหม นี่ละในประเทศไทยเรามีวงกรรมฐาน พระป่านะที่แข็งแรงแย่งให้ท่านทั้งหลายได้เห็นอยู่เวลานี้ เพื่อสมบัติในชาติของตนคือศาสนสมบัติ ศาสนธรรมเป็นของสำคัญ พระสงฆ์เราเฝ้ารักษาไว้ด้วยดี แข็งแรงแย่งตลอด นี่เป็นหัวหน้า พุดให้มันชัดเจน อ้าว จริงๆ ไม่อ่อนเลย ถ้าอ่อนฉิบหายอีก กำลัง

กลืนเข้ามาทางนี้ กลืนเข้าไปทางชาติ กลืนเข้ามาทางนี้ ทางนี้ก็มีวงกรรมฐานรับกันอยู่เวลานี้ จึงไม่อาจเอื้อมเข้ามาได้นะ ทางนี้แข็งแกร่งตลอด ชัดกันเรื่อย ตั้งแต่เพียงว่าเอาไอ้ที่มันเข้ามาในมหาเถรสมาคมมันก็เริ่มขึ้นที่นี้แล้ว โห ตั้วมหากัยแท้ๆ ปล่อยไว้ได้ยังไง

ผู้กำกับ : เมื่อวานนี้พระธรรมกิตติเมธี วัดสัมพันธวงศ์ เจอกรรมฐานวิงจิวรปลิวไปแล้วครับ เขาบอกตอนเช้ายังอยู่ ตอนสายๆ พอพวกพระป่าจะไปกับลูกศิษย์ว่ารับนิมนต์ด่วน เปิดไปเลย

หลวงตา : นั่นแล้ว ไม่ไปยังไง กรรมฐานคือผู้ทรงธรรมทรงวินัย แบกคัมภีร์ไปด้วยเลย ไม่เคลื่อนคลาด เอ้ามาใครจะมา มา อย่างนี้เลย เพราะฉะนั้นจึงแข็งแกร่งละซี นี้ละจะรักษาชาติ รักษาศาสนา ต้องรักษาอย่างนี้ ออดแอดๆ ไม่ได้นะ ถูกกลืนหมด ทางศาสนาก็จะกลืนเข้ามาแบบนี้ ทางชาติก็กลืนแบบนี้ เวลานี้ทั้งสองนะ ศาสนากับชาติของเรา ล่อแหลมต่ออันตรายมากที่สุดทีเดียว เราจึงได้พูดจากความวิตกของเรา

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz